

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/178/2013
Identifikačné číslo spisu:	5711209627
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5711209627.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, proti žalovanej Z.V., nar. X.X.XXXX, bývajúcej v I., U. X, o zaplatenie 1.045,46 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9 C 29/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2012 sp. zn. 9 Co 433/2012, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2012 sp. zn. 9 Co 433/2012 a uznesenie Okresného súdu Martin z 8. októbra 2012 č. k. 9 C 29/2012-38 z r u š u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením z 8. októbra 2012 č. k. 9 C 29/2012-38 zastavil konanie a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení uznesenia uviedol, že podľa ním vykonaného šetrenia osoba žalovanej, tak ako ju žalobca označil v návrhu na začatie konania (Z.V., nar. X. X. XXXX, bytom I., U. X) neexistuje, keď dátum narodenia uvedený v návrhu nepatrí Z.V. (tá sa narodila XX.X.XXXX), ale patrí N. D.. Dospel k záveru, že uvedený nedostatok nie je možné odstrániť podľa § 43 O.s.p., lebo nejde o vadu, ktorá by spočívala v nesprávnosti alebo neúplnosti podania a ani postupom podľa § 107 O.s.p., resp. podľa § 92 O.s.p. Žalobca teda označil za účastníka konania osobu, ktorá nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. Keďže ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, podľa § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Žiline uznesením z 29. novembra 2012 sp. zn. 9 Co 433/2012 na odvolanie žalobcu uznesenie okresného súdu potvrdil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne skúmal, či ten, kto vystupuje v konaní na žalovanej strane, má spôsobilosť byť účastníkom konania a dospel k správne záveru, že žalobcom v návrhu na označená žalovaná neexistuje a teda nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. Následne správne v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil. Podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa nepochybil, keď žalobcu nevyzval na odstránenie vady podania v zmysle § 43 O.s.p., lebo žalobca jasne označil, kto má vystupovať v konaní na žalovanej strane.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. V dovolaní uviedol, že v návrhu na začatie konania bolo chybne označené len meno žalovanej. Ostatné údaje, t. j. priezvisko, dátum narodenia a bydlisko žalovanej boli uvedené správne. Podľa žalobcu išlo teda o zrejmusú nesprávnosť v označení krstného mena osoby žalovanej, keď namiesto Z. malo byť uvedené N., čo treba považovať za vadu žaloby. Konajúce súdy ho mali preto postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať, aby vadu podania v určenej lehote odstránil. Keďže tak neurobili, bola mu odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Navrhol preto uznesenie Y. súdu a rovnakou vadou postihnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň aj dôvodné pre vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z § 236 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Prípustnosť dovolania a súčasne aj jeho dôvodnosť zakladá tiež procesná vada uvedená v § 237 O.s.p.; dovolací súd je v zmysle § 242 ods. 1 O.s.p. povinný vždy skúmať, či v konaní nedošlo k takejto vade konania.

Medzi vady vymenované v § 237 O.s.p. patrí aj prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Vo všeobecnosti pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím je napr. uznesenie o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny (porovnaj rozsudok uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 82, ročník 2002). O takýto prípad ide aj vtedy, ak súd zastaví konanie pre nedostatok spôsobilosti žalovaného byť účastníkom konania, hoci pre takýto záver nie sú splnené zákonné podmienky.

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k úsudku, že konanie pred súdmi nižších stupňov bolo práve takouto vadou postihnuté.

Z návrhu na začatie konania vyplýva, že žalobca označil v návrhu za žalovanú Z.V., nar. X. X. XXXX, bytom I., U. X a že ním vydaný platobný rozkaz doručovaný na uvedenú adresu takto označenej osobe pošta vrátila s poznámkou, že adresát je neznámy. V rámci šetrenia pobytu v žalobe označenej žalovanej Mesto Martin v podaní zo 16. decembra 2011 oznámilo súdu, že podľa uvedeného dátumu narodenia je správne meno N.V., ktorá má podľa ich evidencie pobyt v meste I., Q. C., ul. U. súp. č. XXXX, or. č. X a že na uvedenej adrese je k trvalému pobytu prihlásená matka menovanej Z.V., nar. XX. X. XXXX. Okrem toho, v podaní z 3. 5. 2012 podpísanom Z.V., označenom ako odvolanie proti súdnemu rozhodnutiu, Z. okrem iného upozorňuje, že v rozhodnutí je chybne uvedený údaj o dátume jej narodenia.

Z uvedeného je teda zrejmé, že v návrhu na začatie konania v označení žalovanej, tu existoval zjavný logický rozpor medzi označením mena žalovanej a inými údajmi o tomto účastníkovi obsiahnutými v žalobe, ktorý neumožňoval účastníka na žalovanej strane presne identifikovať. Ide teda o podanie, ktoré treba považovať za nesprávne a teda za vadné, neumožňujúce presnú identifikáciu inak žijúcej osoby na žalovanej strane. Súd prvého stupňa a rovnako aj odvolací súd dospeli preto k nesprávnemu záveru, že v žalobe označená fyzická osoba neexistuje a že nemá spôsobilosť byť účastníkom konania. Súd prvého stupňa mal správne v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať žalobcu, aby v určenej lehote spresnil, koho vlastne žaluje, t. j. či žaluje N. D. (v takomto prípade bolo treba opraviť meno) alebo žaluje Z. D. (u nej je nesprávne uvedený dátum narodenia). Ak tak súd prvého stupňa neurobil a konanie zastavil pre nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, jeho postup treba považovať za nesprávny, založený na prílišnom formalizme. Rovnako nesprávne postupoval aj odvolací súd, ak sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Týmto rozhodnutiami konajúce súdy

znemožnili žalobcovi domáhať sa súdnej ochrany a teda odňali mu možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Táto vada zakladá jednak prípustnosť dovolania a je tiež dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí vždy napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (súdu prvého stupňa) zrušiť. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a rovnakou vadou postihnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.